

D. M o d l i t w y.

Naišcha modlitwa.

Mój Božo, k tebi so modlu, tebje lubuju z cyšeje wutrobny. Džakuju so tebi za wschitke dobroty, kotrež sy mi wopokazał, wosebje za to, zo sy mje tule nóc mišoscziwje zakitał.

Wschitko, šchtož budu džensa činicz abo čerpcjeć, woprjuju tebi. Zjenoczam wschitke moje skutki a čerpcjenja ze skutkami a čerpcjenjemi Ježusa a Marije, a žadam wschitke wotpuski dobyč, kotrež su z modlitwami a dobrymi skutkami, mi džensa možnymi, zjenoczene.

Mam tež dobre wotmyslenjo, so wschoho hrěcha zminycz, wosebje toho, kotromuž sym pschihileny, a prošcu čže, zo by mi Ježusa dla hnadu wobstajnosče spožčič. Wosebje wotmysluju sebi, we wschěch pschecziwnosčach do twojeje swjateje wole so podacz, a praju tohodla z wutrobu a z hortom: Anježe, twoja wola so stań!

O mój Ježuso, nosch mje na swojimaj rukomaj! Najzbožnišcha knježna Marija, daj mi wučječ namakacz pod twojim zakitom! Sandželo pěstonyje, mój swjaty zakitarjo, nawodžuj a wobaraj mje! Mój swjaty patronje (moja swjata patronka) prošch za mnje!

Wótcže našch, kiž sy w njebiesach; swjatosčzene budž twoje mjeno; pschińdž k nam twoje kralestwo; twoja wola so stań, kaž na njebju, tak tež na zemi. — Našch wschědny khlěb daj nam džens; a wodaj nam našche winy, kaž tež my wodawamy našchim winikam; a njewjedž naš do spytowanja, ale wumož naš wot zloho. Amen.

Strowa sy Marija, hnady počna, tón Anjež je z tobu! Žohnowana sy mjez žónskimi a žohnowany je plód twojoho žiwota: Ježus (Khrystus). — Swjata Marija, macječ Boža, prošch za naš hrěšnikow nětk a w hodžinje našcheje smjercže. Amen.

Wěrju do Boha Wótcu wschohomócnoho, stworiczerja njebies a zemje. A do Ježusa Khrystusa, jeho jenorodže-